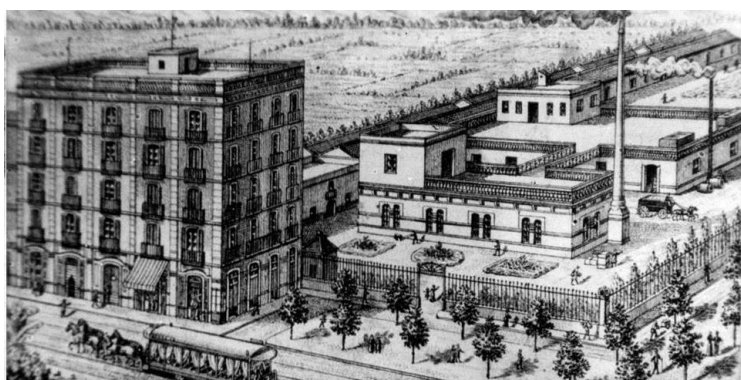

ELS HABITANTS DE LA CASA FUSTER

L'origen de la Casa Fuster és una història bastant coneguda, però no ho és tant els altres usos o habitants que ha tingut aquest emblemàtic edifici al llarg dels seus més de 110 anys d'història.

Tot va començar a partir d'una història d'amor, quan a l'any 1905 en Marià Fuster li va voler regalar a la seva estimada esposa (Consol Fabra i Puig, filla del primer marquès d'Alella) el que va ser considerada la casa més cara de Barcelona d'aquella època. Per aquest motiu, la família Fuster-Fabra va adquirir l'antiga fàbrica de xocolates Juncosa, i també les cases dels nº 2 i 4 del carrer Gran de Gràcia, amb la intenció d'enderrocar-ho tot i de construir-hi el que seria la seva nova llar. Havia de ser una casa molt especial i bella, i per aquest motiu l'encàrrec va recaure a l'arquitecte Lluís Domènech i Montaner, que ja havia projectat al mateix carrer la Casa Lleó Morera, una de les millors cases de la ciutat. L'especial interès de Marià Fuster per contribuir a l'embelliment de la ciutat el podem constatar en una de les nombroses instàncies que va dirigir al Consistori barcelonès: "El recorrent i la seva esposa al projectar amb l'arquitecte Lluís Domènech i Montaner la casa a la que em refereixo, tingueren en consideració l'increment que pren Barcelona, la importància notòria de l'Eixample i la conveniència d'embellir-lo amb edificis monumentals, avui que es tendeix a europeïtzar la nostra culta i moderada ciutat, que amb raó admiren els estrangers que la visiten. Per això s'imposaren un sacrifici considerable que importa una enorme suma, i en veritat pot dir-se que el que menys poden esperar és que la representació genuïna de Barcelona, no posi dificultats a la realització del projecte i que miri amb beneplàcit a tots aquells que, prescindint de l'actual crisi econòmica, persegueixin l'embelliment de Barcelona perquè demà sigui l'admiració de propis i estranys...".

Fàbrica xocolates Juncosa

No va ser fins a finals de l'any 1911, quan van finalitzar les obres de la seva construcció i la família Fuster-Fabra (el matrimoni amb el seus quatre fills) s'hi van poder traslladar a viure. Com s'acostumava a fer en aquella època, la família propietària s'instal·lava a la planta principal de l'edifici (actual primer pis), i disposaven de la resta de l'edifici per a llogar, i així poder contribuir a liquidar les despeses del manteniment de tot l'edifici, amb les rendes obtingudes dels lloguers.

Consol Fabra no va poder gaudir durant gaire temps de la seva nova llar, ja que una malaltia li provocà la mort a finals del mes de març de l'any 1912. En aquell moment, la propietat de la casa va passar a mans dels seus quatre fills, però en usdefruit a Marià Fuster.

Marià Fuster Fuster (1862-1929)

Consol Fabra i Puig (1863-1912)

Uns anys més tard, i degut a la dificultat de mantenir aquell edifici, els hereus van voler vendre's la Casa Fuster, així que Marià Fuster es va traslladar a una altra de les finques que tenien a la ciutat de Barcelona, a la Rambla de Catalunya número 42, on hi va viure fins l'any 1929, quan va morir també per uns problemes de salut que tenia.

L'any 1922, el matrimoni Ymbern-Cànovas (importants empresaris tèxtils catalans de l'època) van decidir comprar la Casa Fuster. Ells dos junts no hi van arribar a viure-hi mai, però sí que s'hi van instal·lar alguns dels seus fills. Maria Cànovas però, quan va morir el seu marit, es va traslladar a viure al segon pis, per poder així estar prop dels seus fills.

En tots aquells anys, també hi van haver altres inquilins, famílies, despatxos i consultes mèdiques, que volien tenir les seves oficines en un dels carrers més importants de la ciutat de Barcelona, i llogaven els apartaments que no ocupava la família en les diferents plantes (la distribució era de quatre apartaments per a cada planta). Així doncs, a la primera planta hi va haver un saló de bellesa, la consulta de "Raigs X i Radium" del Dr. A Batlles, el despatx de l'advocat Luis Marimón, el taller de confecció d'Anita Monrós, els despatxos dels Drs. M. Badia Brandia i Dr. Cluet Bonavia. Algunes de les persones que es van instal·lar la resta de pisos, van ser els despatxos del Dr. Baldock i de l'advocat Faustino Balbé, i també la llar de les famílies de Gracia San Pedro y de Llanza, Salvador Camps i Roig, Pratdesaba Carnices, la família del Dr. Manresa i la família Espriu (a títol anecdòtic, dir que la família Espriu va ser la que més anys hi va viure, i que l'escriptor Salvador Espriu va ser l'últim inquilí de la Casa Fuster quan va ser adquirida per l'empresa ENHER).

ANITA MONRÓS
Participa a su distinguida clientela que presenta su colección completa de
modelos **del 16 al 20 de OCTUBRE**
en sus salones del **PASEO DE GRACIA, 132**
Horas de exhibición: de 11 a 13 y de 17 a 19.

Anunci al diari del taller de confecció d'Anita Monrós

Al respecte de la planta baixa, també hi van haver diferents negocis. En primer lloc, hi va haver la fàbrica de mobles de Francesc Vidal, coneguda entre altres, per haver fabricat la major part del mobiliari del Palau Güell, o també els mobles de l'hotel Ritz, que estava a punt d'inaugurar-se (els mobles es fabricaven en el soterrani, i a la planta baixa hi havia la botiga amb l'exposició). Després de la fàbrica de mobles, també hi va haver l'empresa Pantaleoni Hnos., una casa de subhastes, una concorreguda perruqueria per a senyors, una sucursal de la coneguda drogueria Dalmau Oliveres (on és possible que hi treballés com a dependent el pintor Joan Miró), l'orxateria Valenciana, la pelletteria Campanelli, la cerveseria Glöbel, o les oficines de la Societat Anònima Ymborn.

Exposició de mobles Francesc Vidal a la planta baixa

Local en el soterrani on es fabricaven els mobles

Caja de 20 unidades
 Ptas. 1.50
 (Tiene a cargo del comprador)

META

Caja de 100 unidades
 Ptas. 7.50
 (Tiene a cargo del comprador)

EL COMBUSTIBLE META es suministrado para la casa, la tienda y el negocio.
 El COMBUSTIBLE META está exento de todos los peligros que afectan los demás combustibles.
 META es un Combustible limpio, económico y cómodo. No hay peligro de explosión. No mancha. No se quema al respirar.
 META es el combustible perfecto para el uso en el hogar.
 Cuando sea usado el COMBUSTIBLE META, usted se sentirá seguro y tranquilo. No hay peligro de explosión.
 Encienda siempre los cigarrillos META, por que además de su elegante construcción, le garantiza el máximo rendimiento del combustible.
 Pídanlos al Catálogo explicativo a S. A. META, Marqués Caspary, 2. - MADRID.

Vente al por MAYOR y MENOR del COMBUSTIBLE "META" y SUS APARATOS

S. A. de DROGUERIA DALMAU OLIVERES GARCÍA Y CARRERAS, S. A. DROGUERIA SANFERRER, S. A. GARCÍA Y CARRERAS, S. A. V. SOCIOS HERMENEGILDO BARRAL JUAN BOLA J. LIRIO Y CIA. S. de C.	DROGUERIA DALMAU OLIVERES DROGUERIA Y COLONIALES S. A. S. A. BORGES F. ESCALADA SERRA Y BARRAL FERRUTTERIA BARRAL S. A. SERRA Y BARRAL ALBERTO Y BARRAL LA UNION SANCHEZ ALONSO	S. A. de DROGUERIA DALMAU OLIVERES DROGUERIA Y COLONIALES S. A. S. A. BORGES F. ESCALADA SERRA Y BARRAL FERRUTTERIA BARRAL S. A. SERRA Y BARRAL ALBERTO Y BARRAL LA UNION SANCHEZ ALONSO
---	--	---

Anunci drogueria Dalmau Oliveres

Façana de la Casa Fuster

L'any 1932 s'instal·laren les oficines provisionals del Partit Català d'Acció Republicana al pis principal, i el 1933 l'Istituto Italiano di Cultura. Aquell mateix any, un senyor alemany que tenia un petit bar a la plaça del davant, i que se li havia quedat petit, va llogar tot el local de la planta baixa, i hi va inaugurar el Cafè Vienès (el nom li venia donat perquè aquest ampli local es va decorar amb cadires d'estil vienès, potser més conegudes com a cadires Thonet). De seguida el Cafè Vienès es va convertir en un lloc important de trobada d'artistes i de nombroses i animades tertúlies literàries.

En el soterrani del Cafè Vienès, el mateix senyor alemany hi va inaugurar la sala de ball anomenada Danubi Blau. En aquest saló hi tocava l'Orquestra Florida, mentre "estudiants, soldats i jovenetes ballaven entre columnes modernistes".

Fotos de la inauguració del Cafè Vienès

L'entrada originaria al Cafè Vienès

Anunci del Cafè Vienès

A la primera planta també hi va haver el Consolat Alemany fins el 1936. L'esclat de la guerra civil va influir per a que aquell mateix any, el POUM (Partit Obrer d'Unificació Marxista) va apoderar-se del pis principal on hi havia l'Istituto Italiano, i hi va ubicar la seu de les Joventuts del POUM. Aquella mateixa planta també va servir a l'any 1937 per a constituir-hi el Comitè de Defensa per a la Revolució, impulsat per la Joventut Comunista Ibèrica, la CNT, la FAI i les Joventuts Llibertàries. Amb l'arribada de la guerra, el tercer pis va ser ocupat pel Socors Republicà.

L'any 1939, un cop acabada la guerra i desaparegudes les organitzacions pro-republicanes, la Falange Española va ocupar la planta principal. En aquells anys, part de l'edifici també va ser la seu de l'organització franquista Auxilio Social.

Cua per aconseguir aliments de l'Auxilio Social a la Casa Fuster

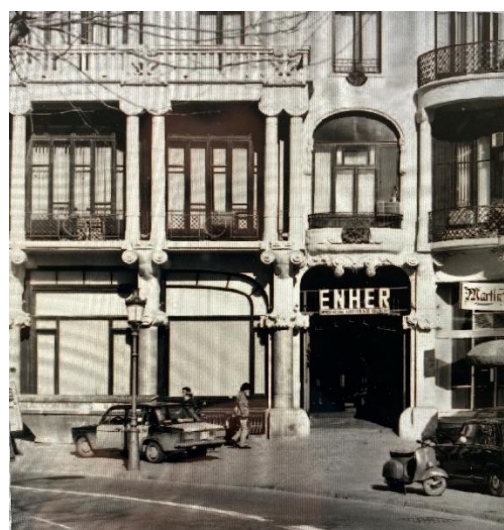
Poc després els hi fou retornat l'edifici a la família Ymbern, i van seguir llogant els apartaments que hi havia a cada pis.

En el repartiment de tota l'herència deixada per la Sra. Cànovas, a l'any 1943 la propietat de tota la Casa Fuster va passar a ser d'una de les filles, la Sra. Maria Rosa de Cabanyes Ymbern.

Anys més tard, i gràcies al parentesc que hi havia entre les famílies De Cabanyes i Vallès, van ser coneixedors de que l'Empresa Hidroelèctrica del Ribagorçana (ENHER) tenia necessitat d'ampliar la seva seu, i estava buscant un edifici que estigués ubicat en un lloc emblemàtic. De seguida es van posar d'acord, perquè la senyora Cabanyes Ymbern volia vendre'l, i el Sr. Joan Vallès (fundador i conseller de l'ENHER) volia comprar-lo. La transacció es va realitzar a l'any 1960.

Rètol de l'ENHER a la terrassa de la Casa Fuster

Entrada principal a les oficines

A partir d'aquest moment, els inquilins que encara vivien a la Casa Fuster van haver d'anar abandonant l'edifici, el que va permetre a ENHER adequar-lo a les seves necessitats empresarials. La seva idea inicial passava per enderrocar els edificis recentment adquirits, per a construir-hi un gran i modern edifici que seria la seva seu principal, però gràcies a l'oposició popular (i també a la de l'Ajuntament), finalment no ho van poder fer. Durant aquells anys, es va iniciar una gran campanya ciutadana amb l'objectiu de salvar la Casa Fuster. Aquesta creuada estava encapçalada principalment per en Josep Pla i Néstor Luján, i va ser secundada per la revista Destino. Després de nombroses propostes, finalment a l'any 1978, ENHER va arribar a un acord amb el Servei del Patrimoni Artístic Municipal per iniciar la rehabilitació integral de l'edifici, havent d'adaptar-se a les instal·lacions existents amb envans i falsos sostres, sense modificar res de la seva estructura original.

A l'any 1994 es va poder recuperar l'espai del Cafè Vienès per a ús públic, i s'hi va inaugurar una sala d'exposicions de la pròpia ENHER.

Sala exposicions ENHER

Cinc anys més tard, la ENHER es va integrar dins FECSA, i van decidir vendre l'edifici perquè la seva seu principal ja estava ubicada en un altre lloc de la ciutat. L'any 2000, l'empresa HOTELES CENTER va adquirir-lo, amb la intenció de convertir-lo en un emblemàtic hotel de la màxima categoria. Gràcies a la seva sensibilitat de l'empresa vers el patrimoni, van iniciar una magna restauració per tal de recuperar els espais i elements que havien desaparegut o que s'havien amagat darrera dels envans o damunt dels falsos sostres.

Entrada a l'Hotel Casa Fuster

Una vegada acabada aquesta important i respectuosa rehabilitació, a l'any 2004 es va inaugurar l'actual Hotel Casa Fuster, pel que es va poder tornar a obrir l'històric Cafè Vienès, avui de plena actualitat, per ser punt de trobada i reunió d'artistes i intel·lectuals, presentacions de llibres, entrevistes a gent coneguda, i sobretot pels exitosos concerts de música que s'hi organitzen setmanalment. Aquest espai ha tingut molts "visitants il·lustres", però potser el més mediàtic ha estat en Woody Allen quan hi va fer nombroses actuacions amb el seu clarinet i acompanyat de dos dels seus músics, durant els tres mesos que va durar el rodatge de la pel·lícula Vicky Cristina Barcelona. De fet, ell mateix va fer modificar el guió de la pel·lícula, per a que hi pogués aparèixer una escena rodada al Cafè Vienès on ell havia tocat.

Woody Allen en el Cafè Vienès

Rodatge de la pel·lícula

Escena gravada al Cafè Vienès

Actualment, i a la primera planta també hi podem trobar el Panot Restaurant, dirigit per Marc Ribas, el conegut xef i presentador de T.V. que, amb un concepte de cuina tradicional burgesa inspirada en l'època modernista, ens fa gaudir del millor de la cuina catalana.

Marc Ribas

Panot Restaurant

I la terrassa que està ubicada a la 6a. planta de l'edifici, s'ha convertit en un mirador únic, amb inigualables vistes al Passeig de Gràcia, al mar Mediterrani, al Tibidabo, o fins i tot al temple de la Sagrada Família. Precisament en Marià Fuster va ser qui va voler que la part superior del torreó fos el lloc en el que la seva estimada esposa gaudís de totes aquelles meravelloses vistes.

Vistes des de la terrassa i, per cert, aquesta és la última foto en vida i en un lloc públic, que se li va poder fer al director de cine Bigas Luna